

gerne ved dets Helbredelse Husbonden vedkommende. Naarfores der Tyendet en Vægelskade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at bekoste dets Helbredelse.

Derksom et Tyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Tyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Tyendeforholdet efter Dødfølge eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til 6 Maanedersdagen, efterat Tyendet er taget under Lægebehandling, eller til den første almindelige Fardag, saafremt denne indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse — at udrede den tilfagte Løn foruden Koft og Bogis, dette sidste dog kun saavidt og saalænge Tyendet oppebærer det in natura i Husbondens Hus. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Tyendet falder samme til Byrde, bortfalde paa Grund af en Overenskomst mellem Husbond og Tyende om, at Tjenesten skal ophøre, saasnart Tyendet maatte blive hjemløst af Sygdom, eller i Genhold til en under Sygdommen indgaaet Overenskomst om Tyendeforholdets Ophævelse. Saafremt Husbonden vil gjøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestetyendes Kur og Pleie maatte andrage udover, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han strax, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gjøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker.

For saavidt Tyendet ikke har Evne til selv at betale de Udgifter, som det ifølge foranstaaende Bestemmelser skal udrede, blive de at afholde af vedkommende Kommune, saaledes som det nærmere er foreskrevet i § 26, ifr. § 46.

§ 16.

Naar en Lærling, som er i Huset hos Læremesteren, bliver syg, uden at Sygdommen hidrører fra utilbørligt Forhold fra Mesterens eller Lærlingens Side, er Mesteren pligtig til at besørge og bekoste Pleien og Helbredelsen, indtil Læretiden ifølge den indgaaede Kontrakt er udløben eller af anden lovlig Grund ophører. Skulde der være sluttet Overenskomst om, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemløst af Sygdom, eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Overenskomst om, at høye Læreforholdet, frigjøres Mesteren ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Lærlingen maatte falde til Byrde. Denne Forpligtelse skal dog ikke paahvile Mesteren for længere Tid end 6 Maaneder, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, hvorhos han, hvis Sygdommen erklæres for uheldbredelig, eller noget betydeligt vedvarende. Døde er paaført Lærlingen, skal være berettiget til at opsigte Lærekontrakten til at ophøre 3 Maaneder, efterat det Lærlingen tilstødte Uheld bevisligt er indtrædt, og fra samme Tid at frigjøre sig for den omhandlede Forpligtelse. Kan det ikke nøiagtigt oplyses, til hvilken Tid Læreforholdet skulde vedvare, er Mesterens Forpligtelse bunden til de forraanævnte Tidsgrenser.

§ 17.

Med Hensyn til Næderens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Eftersmandskabet har det sit Forblivende ved de i Lov om Disciplin i Handelsstift og om Eftersmandskabet, Forbrydelser samt Forhyring m. v. af 23. Febr. 1866 §§ 32 til 35 givne Bestemmelser. De Næderen i Medfør af disse paahvilende Forpligtelser overfor Eftersmandskabet kunne i Forhold til Fattigvæsenet ikke bortfalde ved Overenskomst mellem de Paagjældende.